

Balaglisten det Nar. Altsaa have vi overfor det Misbrug ment at burde gaa ind paa at sætte en bestemt Frist, saa at den, som faar Eftergivelse, maa have holdt sig udenfor Fattigvæsenet et Nar, hvilken Bestemmelse man jo, naar man ser, hvilke Misbrug der have fundet Sted, maa finde at være fuldstændig i sin Orden.

Det næste Forslag, jeg kommer til, er Forslaget under Nr. 22 b., stillet af Flertallet i Udvalget. Det gaar ud paa, at i første og anden Linie af § 40 skal udgaa Ordene: „samt de af Fattigbestyrelsen udnævnte Tilsynsmænd og -kvinder.“ Der har man taget Hensyn til Udtalelser, som faldt ved 2den Behandling, hvilke gik ud paa, at den indstudte Sætning var overflødig. Endvidere have vi til samme Paragraf stillet et Vædringsforslag under Nr. 23, som ikke forandrer Paragraffen, men som kun stiller det hele i den rette Orden, idet der bestemmes, naar Forslaget vedtages, at Børnene først, efter at Overørigheden dertil har givet Tilladelse, bør tages fra Forældrene for at anbringes i gode Hjem. Vædringsforslag under Nr. 27 er en Følge af eller i Konsekvens med den Stilling, som Udvalgets Flertal foreslaar de Herrer at tage overfor Vædringsforslaget til § 35. Det gaar ud paa, at en Mandsperson i Løbet af de sidste fem Nar — i Forslaget staar der to Nar — ikke maa have nydt Fattigunderstøttelse, for at han kan faa Tilladelse til at indgaa Egtelkab.

Jeg kommer dernæst til Vædringsforslaget under Nr. 28 til § 44. Ved Gennemlæsning af dette Vædringsforslag ville ærede Medlemmer se, at det er en bestemtere Affattelse af Paragraffen, og tillige, at der er givet denne et fylldigt Indhold med Hensyn til de Poster, som ikke i Fremtiden skulle refunderes. Men tillige findes der i denne Paragraf en meget vigtig Bestemmelse, som gaar ud paa, at alle de Poster, som ere nævnte under a., b. og c., skulle ikke i Fremtiden betragtes som Fattighjælp i Forhold til den, der har nydt disse Goder. Som en Følge af Vedtagelsen af dette vil Udvalget foreslaa, at § 71, som gaar ud paa, at den Hjælp, som efter Fattigvæsenets Skøn maa ydes nogen til Lægehjælp, Lægemidler, Indlæggelse paa Sygehus og Begravelse, ikke betragtes som Fattighjælp, skal udgaa. Ærede Medlemmer ville se, at det, som man altsaa ved Affattelsen af dette Forslag vil opnaa, er for det første, at Udgiften til Læger, Fordemodre samt til Begravelse ville trængende i Fremtiden faa, uden at det betragtes som Fattighjælp, og tillige alle de Korser, Budleje og lignende, som kunne

gøres i Genhold til Loven om Bligtarbejde, og endelig Porto. Man vil maasse sige, at Portoen er noget lidt, men jeg vil gøre opmærksom paa, at jeg har læst i et Blad, at en Mand ikke kunde blive optaget paa Balaglisten i Kjøbenhavn, fordi der i sin Tid var ydet 56 Ore i Porto i Anledning af denne Person's Forsørgelse. Skulde altsaa en eller anden mulig have faaet alt andet dækket, men han muligvis skylder Portoen, vil dette ikke være til Hinder for, at vedkommende Person kan optages paa Balaglisten. Saa fremt dette Forslag vedtages, vil det kræve nogle Vædringer i andre Paragraffer, navnlig i § 16, § 20 og i Vædringsforslaget, som er stillet til § 51. Det ærede Medlem fra Frederiksbævt (Holch) og jeg have derfor stillet 3 Vædringsforslag derom under Nr. 4, 6 og 31, samt Vædringsforslaget til § 36 under Nr. 22 a., hvorved nogle Bestemmelser gaa ud af enkelte Paragraffer, nemlig at i § 16 i 3dje og 4de Linie udgaa Ordene: „af saadan Betskaffenhed, at den kan forlanges refunderet, jfr. § 44“, og at omtrent den samme Sætning udgaar i § 20 og i det Vædringsforslag, som Flertallet har stillet til § 51. Endvidere have vi som nævnt stillet Forslag om, at § 36 affattes saaledes, at der ikke tages Hensyn til den trængendes Begravelsesomkostninger, idet disse ikke betragtes som Fattighjælp. Man vil nemlig, hvis disse Vædringsforslag vedtages, og særlig altsaa Vædringsforslaget til § 44, kun have en Slags Fattighjælp, og det er den, der skal refunderes, og folgelig behøve vi altsaa ikke i Forslaget at nævne noget, der ikke skal refunderes. Nu er der kommet en ny Bestemmelse ind efter Flertallets Forslag, hvilken Bestemmelse gaar ud paa, at disse Udgifter ikke skulle betragtes som Fattighjælp, og folgelig er der kun een Slags Fattighjælp, og det er den, der skal refunderes. — Jeg kommer dernæst til Vædringsforslaget under Nr. 30 til § 51. I Genhold til, hvad jeg før udtalte, vil man altsaa se, at første Stykke vil blive ændret ved den Underændring, som findes under Nr. 31, saaledes at man vil komme til at sætte Punktum efter „Fattigunderstøttelse“, og at Resten af dette Stykke vil udgaa. Det næste Stykke omhandler enlig stillede Personer. Det blev udtalt ved 2den Behandling, at vi maasse være vel haarde mod disse enligstillede Personer. Ærede Medlemmer ville se, at saafremt disse enlige Personer, der ikke have Erhverv, dog ere knyttede ved Familiebaand til Folk paa det Sted, hvor de opholde sig, skulle de ikke hjemsendes, saaledes som f. Eks. Udlaendinge og tilreisende. Der er derimod indført den Bestemmelse, at saafremt de sam-